

உ
கடவுள த னை.

உ டோ ம ம க ரி ல் ய ர்

. அ ந ளி ச செ ய், த

ச ரு ம ன ன் ச ரு க் க ம் - ௫ ௨.

— (*) —

இ ல் லு,

க ள க து ர - ஆ ய ன லீ வ ச ப ள் க ர

க ந் த ச ர மி மு த லி ய ர் அ வ ர் க ள ா ல்
ப ா ர னை வி ட ப ப ட் து.

— * —

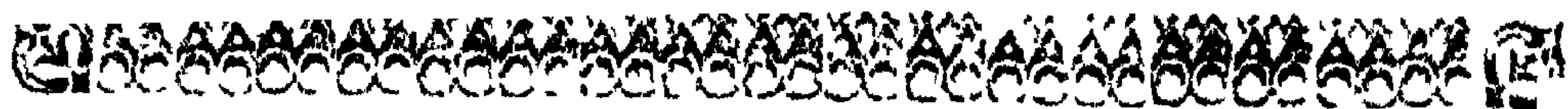
இ ட் ட ர

சு ப் ப ச ர மி ந ர ய ௫

அ வ ர் க ள து

சு ல ய ர ஸ் ச னி அ ச் ச க் க ட த திற்
ப தி ப தி க ப ப ட் ட து.

1887

உ

கடவளதுணை.

உமாமகாரீரியார்

உருளிச்செய்த

கருமானச்சுருக்கம் - ரு க.

உலாகாததெதாளியாயவெளியாயாநாய் முக்க
ணை உடனில்முனைதகசெனி, மேலானபாதமது ப
யோகி செய்நாலைச்சிதமு, உலாசஞ்சாலவேன். ஆ
லாபாய் உட்காணையாக மாளுளாயாவதி. சா
னோபாயி, சானோசாநுபசாய்பந்தான் சாய்ச்சிவச
டாய் உட்காணையாய்

காபானதிடசையது உத நுககண்டு கருவானதோச
கதகில சரினாய் பாதது, மேலானபூரகமுது குறியுது
ணைதி மேலகாய் பானாயும. கமுத்திததுங்ககண்ட, வாய்
னாது உலாபாய் உட்காணையாய் வாகாய்வாததிதது (மருது
உகலாய், மேலபாபாயிவினனபோ பாதமபோதாய் உத
ய உலாபாய் உட்காணையாய்

கருவானதிடசையது - சாயிசிகது குற்றிலாய் தக
ருடவகையாய் தது, ஆரவேந்திசையது பின்னேசாய்

ஆட்டானவீரமொன்ற குடனொன்று அடவானகா
 ரமொன்று முகமொன்று, முட்டானகெவுரியொன்று கே
 ரகெயொன்று முனையானகொச்சியொன்று முத்தியொன்
 று, கூட்டானசரியிடையே களஞ்சிகதூக்கு குணயான
 னால்துள்ளினசெய்தீராலட்டிவாட்டாகவில்லைதட்டி
 லரபடேபாடுவகைகேபாடுகெவுரியினுக்குகையைச்செய்தே

செய்யப்பாசெய்தீரால்கெவுரியாட்டு தீரமாகத்தனை
 செபதுகுகைக்குளவைதது, பையப்பாஅறன்றெருளி, படி
 முத்தி பாங்காகச்செந்தாரம்ரவியுமாச்சு, தையப்பா
 மபதுகதுநாற்றுக்கொன்று தாக்கிடவேதங்கமதுவாசும
 ரும், வையக, திறகாட்டாமேகேகாஷைகேகாஷை வகைகே
 டேதீடசைகொணடுமலையிலேறே

ஏறினவாக்கல்லோவப்பாபலன்காணுண்டு இரகத்த
 லுள்ளமாண்பருக்குயேதுமில்லை, ஆறுகறனைந்துவகை
 தீட்சையிலலான் அழகானரேசகத்திலெருட்டாது, மா
 றுகினறவயிரவன்றன் சாமந்தீரதது மகததானகுநபதக
 வைவணங்கிப்போற்றி, பாரதனிலேயுரையாமல் மவுனக
 கொண்டு பகருவமாயின்னூலைபதனம்பண்ணே சு

பண்ணா வந்தெரிசினேதான்வகையாய்க்கேரு பண
 பாகவுசையத்திலேந்துநாழி, நன்றாகொண்டெ முத்தியு

லத்திஸ்துக்கி நயந்ததைதீனெதுவாகயெடுச் சூப்பாரு, வி
 னனோடுகடந்துவிட்டுச் சேதியுப்பா விளளாநன்மகந
 ானவ்பிரியோரையா, அண்ணலனுமரனுமைக்கிச்சா
 ளுச்சொன்னார் அககுறியுமிககுறியுமொகரும்பாரே

பாரப்பாசாநூல்தான்னானமாச்சு பகருமல்சொல
 ிவிட்டோமுலகமகோக்கு, சேரப்பாசுத்தருமோ பரி
 னென்போகள செட்டினுசியனநளால சிகதாநாலாம்
 ிரைப்பானைய்நெழுதநமிருக்குகதானம் வியனாச்சொ
 ளுங்கிறெவ்வண்ணைப்பார்க்குது, சேரப்பாசுண்டத்தில்கா
 ளவாவதது சேரமாகடுறறியிலேயிரண்டு மனைக்கு, சேர
 பாசுநற்றிநாழிமுலையிலொன்றுகூட்டித் திருப்பவியிற் பூர
 திருவரணங்குச்சேரே

சேர்த்துவிட்புலுரெழுந்ததைச்சுழினைவைத்து திருப்
 ிவிட்பூரககடுவின்சுவாசஞ்சேரும், எக்கடுவியு மமபகச
 நிலகமனைகயொனாது இகமாகுந் துபதை பழகம்ப
 னாலு, நன்றினைசுழம்புனைகபோல விடயுகள்பாதுது
 ியவிட்கிறேனென்கடுகுருமபுமட்டி, வாய்க்கடுவியுபய
 முகந்செய்யநனது வாகையுடல்சுருபாதம வணக்கி
 ியா

காசாபாசுநாநளிலேகட்குநென்குள காசுசாதி
 திலேசெய்யுந்நென்கு, சேரனகனானி பகருந்
 ின சேரமாகடு நென்குந்நென்கு, பாரப்பாசு
 இங்குண சேரவிளளா பாயகாகயிலென வளககக

ரு, சி ரா மபாபுருத்ருர் அருவிபலாக், தம் திர மபாபுரு ஆ
ச னுமசெப்புலாரே

செப்பையிலேன்குறியுழ கருதியுமபாரு ககமா
கரு ககமபிலேசவகுமபாரு, அபயி கலெநறியிலேனோ
ககமாரு அடவாகபபையப்போற்காணுமாரணம, சுப்
பிரமபோலிரசகஞ்செலிக்ரும்பாரு, சொருபிலேகரை
னுக்கு குறியாய்க்கோணுந்த, செப்பையிலேயிரகுறி ன்
கபயி ககமாருல் சிவசிவாபிராண பஞ்சிமகியாதே

செதிசெய்யும்பராபரினய திங்கள் தீகாறுந்த சிவகி,
செபிலேகாரானகமாமபூசைசொவீர, பசுதிசெயநா
னநிபண்ணிவறுவோகரு பாங்காகப பெருக்கை மல
தபபூசைசெயவார, கைததிபெருயிபபுலேயலகதேய
காரு தருகோமமாணு கர்மலேயில்லத்தே, திவசெய
யாமலசிராசிலேயிககான் நினைந்தேதாறுகசெய்யுடக
திருமாதசச

வசகிராதிவேலயம்

ஆசசப்பாவு லீலுள்ள மந்தவாய்வு மகத மகாசுன்
மமெடகமேசசுலே, எதச்சப்பாவளமுலம் புறமுலகா
லுபாது மருத னுமதிருபத்தைசுலேபோசச மாய் பபம
வேலயமாய் மக கைதாற பொற்காபிபாருரு மாத
விததி, தீபர் பாலிலேயித்திர் விபர் மலையம் மகா
லுயு, ன் க துள்வகையாய்க்கேகோ

கிரகாரம் அழகானகோஷ்டமதுவேசாரம், போதறுகி
 மென் சந்தனமுஞ்சுடையேலம் புகழாகச் சரியிடையாய்
 வாங்குவாங்கு, காட்டியோராயம்போவிலவையோ, கா
 மாபபயத்திரிவேச மெட்டவேரு, வாட்டியேகியுபு நகு
 வைத்துகச்சாணித் தவையாச்சாறுவகைப்பருவேவே.

பாடலேபழச்சாதுசேதானென்று பழமாபதென்
 நம்பாலசோதானென்று, பகருவேன் ஆவிப்பாலசோதா
 நென்று பாங்காகபுகளியெய்ச்சாதானேந்த, தகரவேழ
 பழசுகலைசோதானென்று, பருமலொல்லப்பாள்சோ
 தானென்று, நுகரவேயிவ்வளவுகூட்டிகொண்டு
 என்னமையாய்க் கழிவினுளனெகாளனே ௨௧

கொண்டிருப்பது உகிப்பேத்தித்தணலேழ்ந்தி கொழ
புடனே பாசுவத்திலொபாடியைத்தாவி, பின்னடியிலெ
காசுகாலமுறிந்துபோகும் விழித்திருநகரமலகரீபாச
பாசு, கண்ட பின்புதயிலகளைகரிந்துதாநொண்டி களை
பிடிபூசையைநீரானமாயச்செய்து, பாண்டலகரீபாசு
தாபுடமமுழுதிருக்குமகதாபாபிணிபொலுமா
பபேபாமே

மாறுமேகாட்சி என்றவுதிரமேகம் மருத்தானவளைய
மடமறுமையார், தாறுகினமபெருமேகாட்சிகாசுரமகா
சூரபுடனபிதகம்மல்லாந்தொலைந்துபோன, யறுதி

வ்றேச நத்தான்செயவேராபபா பென்னசொல்லேன் ஆ
 றேக்கியம்யேறும்பேறும் மாறுகிறவலகந்தேரான
 டாளுனலமகத்தானப் பேணி பெல்லா மயங்கிப்போம்பே()

போகமதுசெயகிந்த ஆளிற்சங்கொண்டால் புத்தி
 டெட்டம் ளிடாக்குவீனாய்ப்பாடாம, போகமதுசெயவ
 தருது மனமுண் டா னுலபாமானவொலையிற் கலையிறசே
 ரு, போகமதுகிங்களுகே நாதிமுமாமபணையினே
 விகதுவைநீருத்திககொள்ளு, போகமதுபூரக கிண்க
 திபாடு பூவையுடவிந்துவெல்லாமுனககேய ச்சே உச

ஆசனத்தப்படிசெயவாருலகளுனி ஆடிடுவான்பின்
 னுமப்பாருனயோகி, பேச்சிந்தபடியப்பா வுலகற்றுள்
 னே போரகக்கோடானகோடியுண்டு, முச்சிந்தப்படிசு
 மீடாவினனமையா முனைபாகப்பள்ளிரண்டுவிருஷங்கா
 ரு, மாச்சிந்தபடியப்பாமலைவிலவாழ்வோ பாவையா
 ககட்டாகளபகர்த்திடீடேனே

2.டு

இட்டமுடவ்ருபுபரச்சைகத்தொண்டிடண்ணி
 காநவாழ்க்கவகேன்கிஷ்ணுருட, அஷ்டயிதுருருவக
 தகாருருவகாமாமலமலமவருய்நிறபாபா, ஆஷ் -
 காமவகாமரணமபுருஷம் ஆபபனேகாமாமலமல
 வ்பாமடுகிலா, கட்டாபாலமலமலமலமலமலமலமல
 காற்கயிலேமலமலமலமலமலமலமலமலமலமலமலமலமல

2.டு

பாரிலேசித் துண்டுஞானமுண்டு பண்ணிவிட்டக் கு
றையோர்க்குபெதி ரேகாணபா, பாரிலே துலராசிக் கிளி
ராசி பண்டில்லாப்பாளிசட் குயெரிசோனாது, மேரிலே
வந்தாலுமறத்துபோகும நிலையோடேக்கா, ததாலும கலை
தெய்து, சீரிலேயுந் தகராக்குச்சித்தியாகுந் சிறப்பா
னவாதவிமலல முச்சித்தியாமே 22

ஆச்சிந்தப்படிசொல்லிமறைப்பா மேலோர் ஆக
யஞ்செய்யாதது வமாயபபோசும, மேச்சிந் கப்படியபபா
வலநலாதி முறைபாகவுலக, ததிலெனாததுவாழ்வா, பாச
சிக் கவிட்டகுறைய மேனானு பண்பாக நாததவர்க்குப
பலகமாமும், வச்சிந்தவலக, ததுவாதி ராப்பா வச்சிரகதி
ன்பா வாயுப்பாமவுந், தாமே 23

தானென்றமுப்பூரின் முறையினாலே தரணியில
லாம்பொன்னுச்சு ததந்தபாரு, தானென்றப்பெண்ணை வி
ட்டால்வித்தை, தயெல்லாம பாழாச்சு பாழாச்சுபருந்துபாரு
கானென்றாட்பூரவுபபினைல காடெ லலாமலையெல்லாம
பொன்னுப்ப்போசும், தானென்றமனேன்மணி, ததாமரு
ளவேணதம மக, தத. னபூசையிலேவருந் துவாயே 24

வருந் துவாயா 'கானே தினந்தே தாறுந்தான் வந்தேயா
டேகு ருவினு முறையுக்கண்டு, திருந்தவே துப்பார்
துந்தே தரவேனுந் மேகருவான் துலபா ரன் திரு - மந்த
ம, அருந்தவேவா, தததை முன்னே செழப்பான் ஆகாதகர்

பெயன்றே ஆகலபபாரும், வறந்தியேகாத் தரிப்ப குறிக
ளகண்டு வாதமென்றவார்த்தையை நீடினவேமேபெச்ச ()

பேசுவது ஆருக்கு மைந்தாரோளு போலாதுலாத்
தோற்குங்கன்னியோற்கும், வீசியதோரானுசானுயினத்
தோனும் வியனானமேஷத்தோற்குவினையதூறு, ஆசா
னுமுனசொன்னத் துலாமுங் கன்னி அரைவாசிபடின்முற
வாறு மனாதநீட்டாராகள், தேசுடையத யபூசைசெய்யாவி
ட்டால் தெட்டியவன்பறிந்திவான் தெறிக துகொள்ளே ()

கொள்ளப்பாழலாதாரத்தினுள்ளே குறிப்பாபாரோ
சந்தாபபத்துஞ்செயலாக, பிள்ளை பாடாள்ளங்கைகெல்லவி
க்காய்போல் பீசுகிதேனுள்ளதெல்லாம பெருமைகேளு,
அள்ளிநீடுமுலத்தில்குங்காரநசான் ஆடவாகக்கொண்டே
முடிபு மாசியாச்சு, நாளிழைஞ்சுவாதிவீட்டானகத்தில்தா
லே நண்ணிவைத்தகாரமதைமன்றாயடபாரே ௩௨

பாங்கானமணி பூரகத்திற்கேளுடன்பானமகாரமு
லையடங்கும்பாரு, ஆவானஆனாகத்தில சிகாநம்பாராது
அனையாமலவிக, தியிலேககாரம மாத்த, நீங்கலா ஆ
வேனையிலபதாராசக வந்தகதிய பின்னேகதையுமடைத்
துகடுபாபாரு, ஆவானவனவாசாபணம் மெகாண்டி துலா
யானோசகதகிலரேசிப்பாயே ௩௩

பாயாமல்மனதுள்ளே ஆங்கென்றாணி பகியானவங்
கென்று சிங்கென்றாணி, ஓயாமல்மேல்நோக்கிலேவாட்டா
து உயராதுசந்திரசுலேதேயும்பாரு, தாயானமாதாவை
பூசைபண்ணு தவராமல்பூரகத்திதசாருசாரு, மாயானகா
லன்வந்தாலோடிப்போவான் மகததானபூரகத்தின்வந்த
யிற்றானே

நக

தானென்றகுடும்பகத்திடைக்கலையவைத்து தவருமா
விண்ணோக்கியிருத்திபாரு, கோனென்றவெளியெல்லா
ம்நீயாயக்காணும் கோமகளுங்கூப்பிட்டால் வாவாவை
பாள, மானென்றபெணமாயைமறைத்துப்போடு மக
தானகுருவினுடவழியிற்காரே

நக

காரமேயப்போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம் கன
மானசேசகத்தாற்கலா வப்போரு, காரபூணத்தாய்ப்பூண
மறங்காயானால் தவறிவிடுவதனைமுதல நூலெல்லா
ம,சீரமேவும் அரிப்பதுஆயன்றானேது சிறப்பானசியெ
ல்லாமானதேயாச்சு, ஆரமீமவுமாகாசமஆரணையாச்சு
ழகானபிரிதிவுபெணணையாச்சு

நக

ஆச்சப்பாஆணென்றுபெண்காள்வென்றி ஆறிபா
மாண்டருங்குவிவ்வென்றாகும், கூச்சபாபூதமைந்திபா
குமச்சு குலேபகாளாறிபாஅழடருங்கு, எச்சபாப
தையெனன்றும்பறாசியென்று மெளிகாசபடேசிநிவார
நிலிலலலாசுள, பாச்சபாபூசைபென்றால் திவிபூசை
வெறுமையுடையவையென்றுபற்றென்கே

நக

ஒன்றானபூசையப்பாதொண்ணுற்றெட்டு ஒதுகின்
 றசாதிபருகுகொன்றேயாகும், பன்றானபூசையக பழித்
 தீபாகருப் பரகெதியுகிட்டாதுபாருபாரு, கண்ணாடிக்
 குளாபாரு குருசோதிபோலக் கனகசபைதிருநடனம் கா
 ண நாட்டா, அண்ணாடம்மித்தியநாமம் ஜெயங்களாலே
 அலைந்தலைந்துநிரிவராகளசுடர்தாலே

ருஅ

தாமென்றஆணுவதைதபோங்கமாட்டார் தருகுதும்
 பாடிபாபகதைதகளமட்டார், ஒமென்றஓங்காரமொழி
 கமாட்டார் உருதுருபாதமபுவணங்கமாட்டார், வா
 மென்றவாமமதுஅவனுக்கேது வகையானருநாமதுஅவ
 னுக்கேது, தாமென்றகொவத்தி லெல்லாமபோச்சு தவ
 மானே னேன்மணியின்சகாயததாலே

ருக

தாலமென்றபூமியிறபிறந்தாற்கேரு தானமென்றுத்
 தாலமென்றுஞ்செயயவேணும், கோலமென்றதானமதுசெ
 யாகபோக்கு ருவலயத்திலமறுபிரவிக் கொளருங்கொள
 ருநரு, சீலமதுபிரவிக்ஞ்செயதானையா செல்வமதிம்கா
 னிருநதுதிரமாயவாழ்வார, பாலமெனுநதீட்சையுள்ளோ
 ருநவங்களசெய்வோ பரலோகசித்தரென்றும் பகரலா
 சிசு

சுய

அஞ்சனம்.

ஆச்சப்பா அஞ்சனத்தைப் போட்டுப் பார்த்து அ
 ளவற்றதிரவிடகா னிருந்துதென்றும், மூச்சப்பாபெரி

நாள் கள் சென்று தானால் முக்கியமாய், தகுபவமுதல்பூசுந்
காற்றும், பேச்சபபா ஆன கையிடுகச் சுருவாய்க்கேரு
பேர்ப்பெண்ணினுடவழலைவாங்கு, வாச்சப்பாழலைபு
டபுககாணுமுன்னோ காதவழியோடிவிடும்பூசுந்தாமே ()

தானென்றவழலைபுது வாங்குவாங்கு சஞ்சாராகி
கையுடள்வாங்குவாங்கு, கோனென்றஆஞ்சனத்தெனமு
தனதெனதென கூட்டியல்லோநாவா லெவாங்குககெணும்,
வேனென்றதழுதைநிபாலகூடச்சீசா, தது வியனாகலெ
களஞ்சிவுபடுதாசகி, கோனென்றதகிரிவாகுகெணென
யவிட்டத தீபமிடஒடி கெடுந்திடமாய்ப்பாரே

பார்ப்பாழலைதெவியுடப் பூசைபண்ணி பதனை
துருளளவமகழலைகாங்கி, யோகலாகியிலே தனமென
மெனதுக்கொணாதி யிதமாகதெவியுடப் பூசைபண்ணி
கார்ப்பாழலையெந்தனாகுவபதே, தவிப்பான் கார்ப்பாழல
ன்பணிந்தவகோவழலைவாங்கு, சீசாக்கலாகியிலே வேதா
ககுறிப்பாககண்டோ மேதெனியிடுகுறியோபகு வெளி
பட்டதே

என்னசொல்லவேன்றிதான் த மெழுந்தனவே இக
மானெனாள்முதலாகவாங்கு கண்டால், பன்னுபவியோ
வேதேயாநிறகுதால் மாட்டாதுமா... காமடங்குடபேரு
ம், துன்னுபுத்த... தலையிலவா... முன்புசொன
னவழலைகெணகூடச்சீசா, தது, பன்னியதே, தாரஞ்சனத்தி

த்துப்போடு, நெறிபார்ந்துப்பின்பல்லோ பொருளைச்சொ
ல்லவா, ஏரப்பாலமு கலலோ னீளை வுண்டாகும் வுநிலலா
னுழு துண்டவஸ்துவாச்சு, ஆரப்பாயிவ்வளவுதுணு கரு
சொல்லவா ஆசானைக்கண்டலலோபோ றறுவாயே. ௪௮

போறறுவாய்ப்பூவுகிலஞ் ஸிவக்கு புகழாநவாதம
துவந்துகென்றா, தேத்தியாயப. ஸிபூண்கடனுமவா
ககி நீநிலதிலமாலிடாபோலவாழ்ககைக்கையவாள், கா
தையாறபிரட்டுவான்மாலிடாகரு மயக்கமதுவாறமர்
றுமதுகளாணுண்ணுன், தேற்றியேபணங்கேட்பாணெளிய
னென்பான் நிரமாகயவாபாதந்திருத்தியாமே ௫௦

வாழ்ந்ததெதாருரோமாசொன்ன அன்பதுமதான் வ
னையோமேடபடித்தவாகளையோகிபாவா, ஆயந்ததொருரி
ஷியாவா சித்தராவா அழகானஞாணியுமாய்சனுவா,
போழ்ந்ததொருமாணுககனசொன்னநூலை புகழநதுபா
தினகமேல்முனிவந்திருத்திககொண்ட, ஏழ்ந்திதுவுமு
லகுக்குவேணுமென்று இயம்பினேனும் அன்பத்து ஒன்று
முற்றே. ௫௧

கருமானச்சுருக்கம்-ருக

முற்றிற்று.